

[Undervisningsministeren]

har nemlig ikke været tale om en forhastet godkendelsesprocedure i forbindelse med de nye forsøg på Herlev statsskole, men tværtimod om en meget lang og grundig sagsbehandling, før afgørelsen blev truffet.

Som det altid er tilfældet i forbindelse med større forsøg, har direktoratet for gymnasieskolerne og højere forberedelseksamen anmodet skolen om at blive holdt løbende orienteret og har siden foråret 1979 jævnlig modtaget detaljerede oplysninger om arbejdet med forsøgsplanerne. Direktoratet har medvirket ved en afklaring af principielle forhold, og samtlige fagkonsulenter har haft lejlighed til at vurdere de foreløbige beskrivelser af de enkelte fagområder.

Alle væsentlige principielle forhold havde derfor allerede været gennemdrøftet i direktoratet, før skolen fremsendte den endelige ansøgning i december 1979 vedrørende principper og rammer for forsøgene. Der er givet godkendelse den 4. januar, bl. a. for at skolen kunne få lejlighed til at orientere elever i 9. og 10. klasse ved de møder, som finder sted i januar måned, og det er ganske normalt, at sådanne hensyn tages i forbindelse med godkendelse af større forsøg. I godkendelsen tages forbehold over for de forhandlinger, der skal finde sted med Gymnasieskolernes Lærereforening, og om forsøgenes økonomiske sider, herunder altså også spørgsmålet om lærernes ansættelsessikkerhed.

Også i forhold til den faglige forening har normal procedure været fulgt. Samtlige ansøgninger vedrørende de to forsøg er af skolen sendt samtidig til direktoratet og til Gymnasieskolernes Lærereforening, den første den 9. marts 1979. Desuden er to af styrelsen samtidig medlemmer af lærerrådet på Herlev statsskole; ingen af dem, heller ikke den nuværende formand for foreningens undervisningsudvalg, har i øvrigt benyttet sig af deres ret til at fremkomme med mindretalsudtalelser. Den faglige forening har haft alle muligheder for at holde sig orienteret, men har – hvad der så i øvrigt jo godt kan undre – ikke ønsket at benytte sig af skolens tilbud om en forhåndsdrøftelse, et tilbud, der blev fremsat første gang den 5. november 1979.

Afslutningsvis vil jeg understrege, som jeg også tidligere har gjort det, at forsøgene på Herlev statsskole principielt ikke adskiller sig fra mange andre forsøg, der foregår rundt omkring på landets gymnasier. De to Herlev-

forsøg kan lige så lidt som de øvrige forsøg give det endelige svar på, hvordan det fremtidige gymnasium skal se ud. Men bl. a. skulle den samlede forsøgsvirksomhed gerne gøre det muligt at træffe beslutninger, der kan give gymnasiet en meningsfuld placering i vores ungdomsuddannelser.

Gerda Møller (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, men vil sige, at det nok kan undre én, når ministeren siger, at det har været så længe undervejs, og at gymnasieskolerne og medlemmerne af styrelsen er blevet orienteret, og at det ikke har givet anledning til kommentarer fra deres side. Jeg står her med et blad, der indeholder et læserbrev fra et af medlemmerne af styrelsen, Erik Issing Rasmussen. Det er gymnasieskolernes blad, nr. 5, s. 191. Der siger Erik Issing Rasmussen, som har været observatør i undervisningsministeriets evalueringsudvalg og berigtiger en udtalelse, der kommer fra undervisningsinspektør Fischer Hansen, at han gerne vil gøre indsigelse imod, at han på et tidligt tidspunkt har fået Herlevs forsøgsansøgning. Så skriver han: »Jeg fik papirerne den 8/12 1979 efter at have bedt om dem, og de var begge mærket »fortroligt«. Jeg måtte derfor opfatte dem som værende til internt brug i udvalget og ikke som en henvendelse til GLs styrelse.«

Som jeg har oplysningerne, mener jeg ikke, man kommer uden om den kendsgerning, at der i alle tilfælde er tale om vurdering af et fait accompli, fordi hverken Herlev statsskole eller direktoratet har lagt forsøgsplanerne frem på en sådan måde, at man virkelig kunne gøre brug af dem.

Jeg vil gerne stille et tillægsspørgsmål. I gymnasielovens § 21 står der, at det er en betingelse for forsøg, at de ikke må have til følge, at elevernes muligheder for at gøre brug af deres skoleuddannelse til videregående studier eller for rettigheder i anden henseende forringes. Kan ministeren garantere, at denne bestemmelse ikke bliver overtrådt, når man nu fjerner alle de højeste niveauer, når indholdet af fysik og kemi ligger på linje med det nuværende indhold i 1. g, når antallet af sprog og det samlede antal sprogtimer skæres væsentligt ned, og når – for at citere Gymnasieskolernes Lærereforening – det er